

Tens una germana?

GERARD BUXEDA

La literatura ha estat propensa a explicar-nos històries de germans, ja siguin bessons o no, prínceps o plebeus, separats de petits i trobats de grans, i és aquest món de les relacions humanes que M. Mercè Cuartiella ha elegit per als seus *Germans, gairebé bessons*.

La novel·la comença amb un pròleg on en Joan explica a la seva germana, l'Ester, i a la seva dona, la Raquel, que ha perdut cinc mil euros en una timba i que té sis dies per tornarlos. Ja des d'aquesta escena inicial queden ben definides les relacions d'aquest singular triangle: en Joan i l'Ester estan molt units i tenen una gran complicitat i una estreta relació, de la qual la Raquel se sent exclosa. Els dos germans quedaren orfes de petits i van ser educats per uns oncles que no se'ls estimaren com uns fills. Els bancs i les caixes no concedeixen

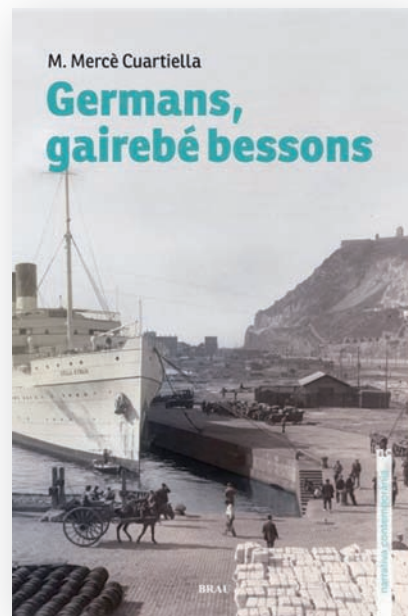
crèdits, i els tres protagonistes tenen unes feines precàries.

A partir d'aquí, Cuartiella, amb sis capítols, un per dia, teixeix la història on els tres protagonistes, junts o per separat, inicien la recerca dels diners. El deute actua com a *macguffin* i, en aquest sentit, és més important el secret que persegueix els dos germans i que vicia la seva dependència i la seva relació amb les persones que els poden estimar.

Malgrat necessitar el diners urgentment i la gravetat de la situació, el ritme de la narració no és trepidant sinó pausat, i Cuartiella defuig tot dramatisme. L'autora/narradora, com a gran demiürg, dosifica la informació al llarg del llibre, juga amb els punts de vista dels personatges, als quals fa parlar amb el mateix registre malgrat els diferents orígens. Sovintegen diàlegs amb acotacions i reflexions, i els personatges secundaris ajuden a comprendre els principals i a dotar-los de densitat psicològica, ja que és més important la seva composició que el desenvolupament de la trama.

Tot queda a punt per a un final obert i brillant, en què la narradora ens mostra les diferents decisions preses per en Joan, l'Ester i la Raquel, pensant en ells mateixos i en els altres però sense saber les decisions d'aquests, fet que sí sap el lector, així com les frustracions que els esperen.

Tot queda a punt per un final obert i brillant, on la narradora ens mostra les diferents decisions preses per en Joan, l'Ester i la Raquel

MARIA MERCÈ CUARTIELLA

Germans, gairebé bessons

Brau Edicions
184 p.

JOSEP MURLÀ I GIRALT

La imatgeria religiosa d'Olot

Quaderns de la Revista de Girona,
Girona, 2012. Núm. 159. 96 p.

Des de fa més de 100 anys, i durant moltes dècades, la indústria artesana de la imatgeria religiosa olotina donava feina a moltes famílies i feia arribar sants i santes a esglésies d'arreu del món. Murlà ha investigat la història de cadascun d'aquests tallers.

